

GAZETA F1 ÎN ROMÂNIA

CRĂCIUN 2025 | NR. 23

SCRISORILE PILOȚILOR

Citește ce i-au cerut
piloții lui Moș Crăciun

GRINCHII DIN F1

Câte ceva despre personajele
care au furat magia paddockului

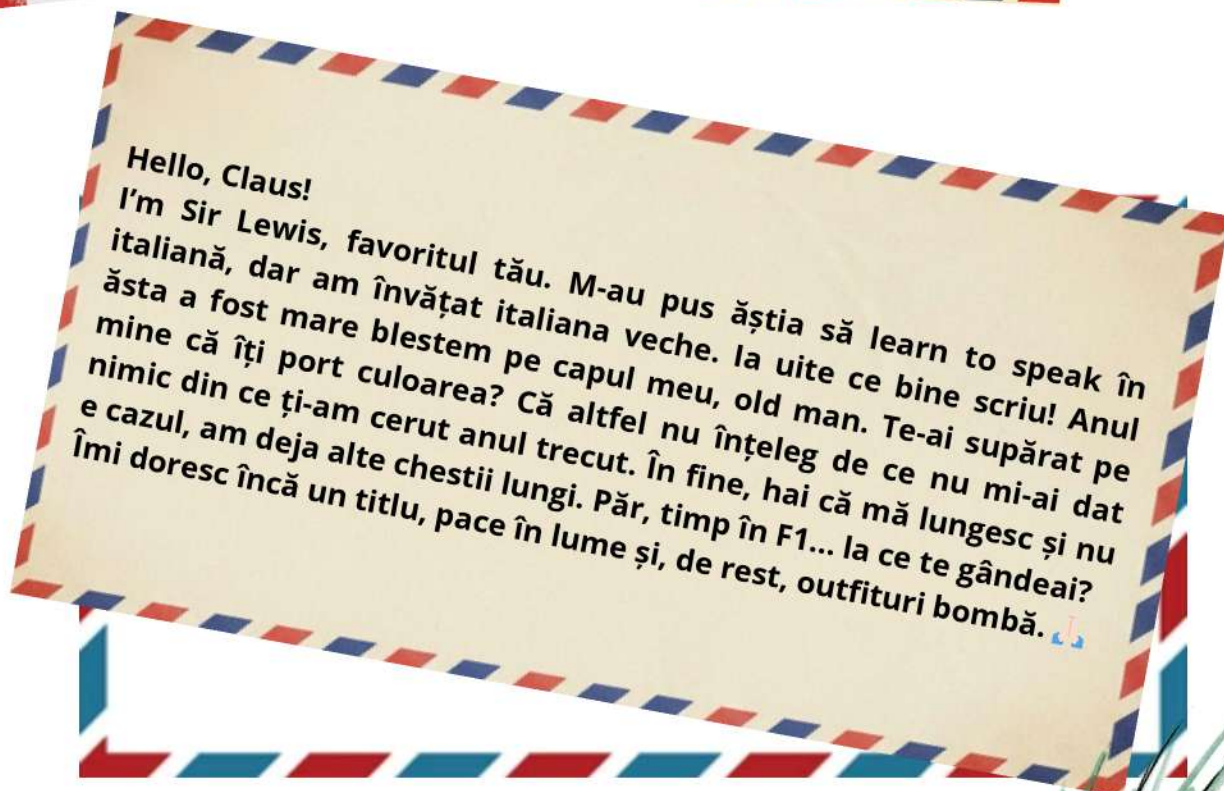
BOX BOXing DAY

Surprizele de sub brad,
animat, color 2025

OFFICIAL LETTER TO THE NORTH POLE

de Cristina

Ciao, Babbo Natale!
Sunt micul Kimi. Mamma mia, am fost figo sezonul
ăsta, nu? Allora, era cât pe ce să fiu în fața lui
Hamilton în clasament și am prins și 3 podiumuri.
Ti prego, fă în așa fel să nu mai bage ăștia smântână în
carbonara și să nu mai aud că Hadjar a fost cel mai
bun rookie în 2025. Grazie mille!

Hoi, Kerstman!
Îți scrie Max Emilian Verstappen. Nu mă apuc să îți
spun ce am făcut bun anul ăsta, că tot ce fac e
perfect. Eu sunt perfect. A, și am făcut un copil. Se
pune la mine sau la Kelly?
Nu-mi doresc decât să fiu la fel de perfect ca până
acum. Dank je!

Hi, Santa!

Sunt Lando Norris, aka The 2025 F1 World Champion.
Ți-am scris anul trecut să mi-l aduci iar pe Carlos în echipă, dar tu
mi-ai dat povara câștigului, un coechipier care mi-a suflat în ceafă
și o iubită frumi. Acum îți zic și eu mersi, că eu oricum mă
mulțumesc cu puțin.
Ce te rog eu, nu e mult. Zi-le oamenilor răi că, de e să fiu sau nu
gay, tot campion rămân.
P.S.: Scapă-mă de MBS!

Monopost la colindat

de Adrian

În timp ce în lumea modernă a Formulei 1 vacanța de Crăciun este o pauză binemeritată și obligatorie, la începutul anilor '60, spiritul competiției refuza să ia vacanță. Pentru doi ani consecutivi, sfârșitul lunii decembrie a adus o tradiție unică și intensă: Marele Premiu al Africii de Sud, găzduit pe circuitul din East London, se desfășura chiar între Crăciun și Anul Nou. Aceste curse din 1962 și 1963 oferă o poveste fascinantă despre dramă, recorduri și ghinion, petrecute în vremea când sărbătorile însemnau, pentru fanii F1, un zgomot asurzitor de motoare.

29 Decembrie 1962 Circuitul Prince George, East London Marele Premiu al Africii de Sud

În timp ce Europa era sub zăpadă, la East London, pe malul Oceanului Indian, vara era în toi. Anul 1962 a oferit cel mai dramatic „cadou” de final de an: titlul mondial urma să fie decis în ultima cursă, pe 29 decembrie. Miza era uriașă, iar lupta se dădea direct între Jim Clark (Lotus) și Graham Hill (BRM).

Startul a fost dat sâmbătă, pe 29 decembrie. Clark a țâșnit de pe grilă și, în stilul său caracteristic, a început să pună secunde bune între el și restul plutonului. Părea de neatin. În spatele său, Hill conducea cu gândul la campionat, fără să riște totul, dar menținând o presiune constantă.

În turul 62 din cele 82 programate, dezastrul a lovit sub forma unei scurgeri de ulei. Un șurub de fixare s-a slăbit, iar lichidul a început să se prelingă pe caroseria verde a Lotus-ului. Clark a observat norul de fum și a simțit cum motorul începe să cedeze. A fost nevoit să intre la boxe, unde mecanicii au privit neputincioși cum titlul mondial se scurge, la propriu, pe asfaltul încins.

Răsturnarea de situație a fost absolută. Graham Hill a preluat conducerea și a terminat cursa pe primul loc. Victoria de pe 29 decembrie i-a adus nu doar lui Hill primul său titlu, ci și echipei britanice BRM. Un triumf al tenacității, transformând acea zi de după Crăciun într-un moment istoric al motorsportului.

28 Decembrie 1963 Circuitul Prince George, East London Marele Premiu al Africii de Sud

Dacă în urmă cu un an, boxele echipei Lotus erau cuprinse de o tăcere mormântală după abandonul lui Jim Clark, atmosfera din 28 decembrie 1963 era una de sărbătoare anticipată. De data aceasta, soarele Africii de Sud nu mai strălucea peste o dramă, ci peste o demonstrație magistrală de forță.

Jim Clark, deja campion mondial, venea la East London să demonstreze că eșecul de anul trecut fusese doar o întâmplare nefericită și nu o lipsă de valoare.

Era momentul ca „Scoțianul Zburător” să își ia revanșa în fața circuitului care îi furase gloria cu un an înainte.

Cursa din 1963 a fost o demonstrație de forță de necontestat. Clark a realizat un **Grand Chelem** perfect (Pole Position, cel mai rapid tur, a condus fiecare tur și a câștigat cursa). Victoria sa a fost a șaptea a sezonului din zece curse, stabilind recordul de victorii într-un sezon la acea vreme.

Dacă în 1962 cursa a fost despre suspans și ghinion, în 1963 a fost despre dominație. Această victorie de pe 28 decembrie a fost încununarea unui sezon magistral, arătând că Clark nu făcea compromisuri.

Aceste Mari Premii de la sfârșitul lunii decembrie au creat o moștenire unică. Ele ne reamintesc de o eră în care Formula 1 nu era încă un sport global, strict programat, ci o formă de pasiune pură. Deși logistica modernă a pus capăt curselor de Crăciun, farmecul contrastului dintre sărbătoare și zgomotul asurzitor al motoarelor rămâne o poveste fascinantă. Pentru o scurtă perioadă, petrolul, turta dulce și adrenalina au mers mână în mână.

Extemporal la dirigenție

My F1 favourite moment

de Ana-Mirela

The one and only... Abu Dhabi 2021

Cursa care m-a ținut cu sufletul la gură până în ultimul tur a fost Abu Dhabi 2021. Eram pregătit să renunț la F1 după eșecurile Ferrari din ultimele sezoane. Dominația Mercedes și a lui Lewis mai exact, transformau cursele în simple formalități. Până în 2021 nu vedeam o echipă/pilot care s-ar fi putut bate la campionat. Atunci a apărut Max, mai hotărât ca niciodată cu o mașină echivalentă cu cea a MBZ până la Brazilia pe final de sezon. Sezonul 2021 per total a fost unul plin de acțiune, plin de evenimente și dueluri care m-au ținut în priză la aproape fiecare cursă...

După cursa din Brazilia mă pregăteam pentru scenariul trist... Deja erau 2 strikes, Alfa Romeo părăsea scena, odată cu 2nd all time favorite Kimi... Cu toate astea am sperat până în ultimul moment la acea minune... acea scânteie din F1 care marca sfârșitul unei ere... era Argintie... au urmat câțiva ani de dominație albastră.

Acum pare ca vom avea un an Papaya. În încheiere aștept cu nerăbdare anul roșu... anul scuderiei, dar până atunci nu o să zic nu nici unor sezoane palpitante cum a fost cel din 2021.

😊 May the best driver win the World Championship! 🍀

Cristian Chiriac, 08.07.2025

hei!

Mă uit constant la curse abia de anul trecut pentru că tata a decis să nu mă oblige să mă uit de când eram mică și să mă lase să descopăr singură, iar mie mi-a luat cam mult....

De Norris îmi place de dinainte să văd prima cursă, pentru că am auzit de el cu mult înainte și nu m-am informat și am rămas câțiva ani cu ideea că Lando Norris ăsta e un nume mare pe care îl știe toată lumea... cum sunt Senna sau Schumi, de exemplu. Așa că după ce m-am apucat am rămas cu el...

iulia, 08.07.2025

Double stack - Antal și Cătălin

Cel mai probabil acest interviu la dublu va fi precum salata bouef, servit de Crăciun, un amestec de ingrediente (a se citi întrebări) ce nu respectă neapărat rețeta originală (a unui interviu), că doar suntem români și facem salata bouef și cu porc sau pui, dar la finalul căruia sigur ți-ai mai dori o porție. Să începem...

?

Aveți niște nume inedite, atât cele de botez, Antal și Cedric, dar și cele de familie, Putinică și Ghigea, însă ne-ar interesa ce porecle aveți în copilărie sau încă aveți?

Antal - Porecla din liceul militar, încă din primul an, a fost Polo, eram destul de măricel și lat în umeri, probabil de aici a venit. Cert este că la un moment dat în anul 4, pentru că foloseam numai porecle între noi în liceul militar și nu mai răspundeam la Antal, când am ajuns acasă și mă striga mama, nu mă întorceam. Evident că se supăra pe mine! Ne spuneam atât de mult pe porecle, și ne spunem în continuare, pentru că Biggy e Biggy, Căluțul e Căluțul, astfel încât copiii lor ne știu după porecle. Pe mine mă știu de Polo, nu prea mă știu de Antal.

Cătălin - În copilărie jucam foarte mult fotbal. Am jucat la juniori la Steaua și porecla mea era „Hagi”.

?

Cred că oricine a vizionat, în perioada copilăriei sau adolescenței, un film care i-a rămas bine întipărit în memorie. Care este filmul care v-a marcat copilăria? Dar cartea?

Antal - Adolescența mai degrabă, Top Gun. Iar cartea, orice de Jules Verne. Ba nu, mint! „Rendez-vous cu Rama” de Clarke, wow, SF old school.

Cătălin - Douăzeci de mii de leghe pe sub mări - Jules Verne.

?

Care a fost cel mai nebunesc lucru pe care l-ați făcut vreodată, copil fiind sau adult?

Antal - Păi când ești copil faci anumite nebunii, când ești adult faci altele. Copil, deși aveam la bunicul toți pomii fructiferi posibili, eu mă urcam pe gardul vecinilor ca să fur cireșe, gutui și așa mai departe. Și îmi luam bătaie și de la proprietari și de la bunic.

Adult, când am mers prima dată pe autostradă în Germania cu 313 km/h.

Cătălin - Să schiez de la Clăbucet Plecare fără să știu să schiez. Două ore mai târziu, când am ajuns la Clăbucet Sosire, știam.

?

Care este cel mai ciudat lucru care vi s-a întâmplat vreodată, ceva ce sfidează logica?

Antal - Păi e clar la mine, deși am fost pilot, deși am zburat, eu în continuare când văd un autobuz din ăla de călători uriaș (a se citi avion de pasageri mare), care vine la aterizare cu 200-300 km/h, eu tot nu înțeleg cum stă în aer. Deci nu înțeleg neam! Mă uit și ceva în mine spune „nu are cum”, deși repet, știu exact fizica din spatele lui, dar nu, nu pot înțelege.

Cătălin - Faptul că deși am spus de sute de ori că țin cu Ferrari, sunt mulți care pretind că țin ba cu Verstappen, ba cu Norris, ba cu Piastru.

Care e cea mai sinistră sau neobișnuită melodie sau artist pe care îl ascultați în secret și nu ați recunoaște în public, până acum?

Antal - Dani Mocanu. 😊))))))) Glumesc, evident! Cea mai sinistră?! Cam tot ce am ascultat am ascultat cu prietenii, poate cea mai dură așa ar fi faza mea de Festival „Dominator” prin 2013.

Cătălin - Nu ascult muzica sinistră. Sunt un romantic incurabil.

În cele două episoade ale podcastului „În garajul lui Cătă” v-am putut descoperi și altfel decât în postura de comentatori de Formula 1 și am văzut că sunteți doi tipi amuzanți și puteți fi lejer sufletului petrecerii; am vrea să știm care este bancul vostru preferat?

Antal - Nu pot să îl spun pentru că este misogin.

Cătălin - Marea majoritate a bancurilor pe care le știu nu pot fi spuse în public. 😊)))))))

Care sunt cele mai haioase apeluri sau mesaje greșite pe care le-ați trimis sau primit vreodată?

Antal - Nu mi s-a întâmplat, nici să trimit, nici să primesc. Mi-aș fi dorit, de ce nu? Dar nu s-a întâmplat.

Cătălin - Am rugat o reprezentantă a unei firme de marketing să îmi dea numărul ei de telefon privat și o sun eu mai târziu.

Care sunt cele mai nefolositoare cadouri pe care le-ați primit vreodată și ce ați făcut cu ele?

Antal - Mmmm... Păi nefolositoare în principiu erau cadourile bunicilor, pentru că ei făceau cadouri maiouri, șosete și nu prea le foloseai copil fiind, deja lumea se schimba... ei erau un pic anorați în trecut, era mai complicat să te încălți sau să te îmbraci cu lucrurile dăruite de ei, dar le păstram din respect față de bunici.

Cătălin - Un dop de sticlă de vin care arată ca un produs dintr-un sex-shop. Zace pe undeva printr-o cutie.

Care e cel mai ciudat sau inedit tabiet pe care îl ai?

Antal - Nu este tocmai un tabiet, dar nu cred în coincidențe.

Cătălin - Totdeauna pășesc peste praguri cu dreptul.

Care e talentul tău secret (sau aproape secret) care ar surprinde pe toată lumea?

Antal - Faptul că scriu versuri, bănuiesc. Știu doar prietenii mei apropiați, nu am făcut caz pe tema asta. De gătit știe multă lume că gătesc bine și că îmi plac florile, dar cam atât. Probabil, versurile. Dorința mea ascunsă de a fi poet, deși în fapt am rămas doar un versificator bunicel.

Cătălin - Trag extrem de bine cu pistolul. În poligon.

Dacă ai putea să ai o superputere absurdă, de genul „să dispari doar când dai de treabă”, care ar fi și cum ai folosi-o?

Antal - Nu știu dacă este absurdă, dar eu aș vrea să pot zbura. Exact cum zboară Superman! Nu îmi trebuie puterea lui, nu vreau să sparg munți, planete și să am ochi laser, nu, vreau să zbor. Ar fi superb! De multe ori privesc păsările cum zboară și câtă grație au și mă „inervez” pe ele, cum ar veni.

Cătălin - Să poți auzi gândurile oamenilor.

Dacă ai putea să trăiești într-o perioadă istorică pentru o săptămână, care ar fi aceea și ce ți-ar plăcea să faci acolo?

Antal - În al Doilea Război Mondial, aș vrea să fiu pilot militar în Luftwaffe pe Messerschmitt Bf 109 „Gustav”. Cred că am și fost într-o viață anterioară, feelingul meu ăsta e.

Cătălin - În anii 1800 în Vestul Sălbatic. Să trăiesc o săptămână cu amerindienii.

Dacă ar exista o „zi oficială a leneviei totale”, cum te-ai organiza pentru a o petrece perfect?

Antal - Nu îmi place să stau degeaba, eu stau degeaba doar când îmi este foarte rău. Din când în când, foarte rar, cam de două ori pe an, am niște dureri de cap groaznice. Și atunci, ca un animal rănit, mă ascund în fundul unei camere în care fac *black out* total și zac acolo. Dar altfel nu prea zac, tot timpul fac ceva. E posibil să am ADHD. Dacă mă vedeți când comentez, mi-ați da dreptate.

Cătălin - Tot caut o astfel de zi, dar nu o găsesc de mulți ani. Cred că nu aș părăsi canapeaua pentru 24 de ore.

Știm cu toții că dragostea trece prin stomac. Dacă ai avea posibilitatea de a lua cina cu o persoană, într-unul dintre cele mai bune restaurante din lume, pe cine ați alege și unde ați merge?

Antal - Prefer să gătesc eu ceva bun și să fie acasă. Ar fi cina perfectă!

Cătălin - Pe Enzo Ferrari la Coliba Haiducilor. 😊)))

Rămânând în zona gastronomiei, care e cea mai mare catastrofă culinară pe care ai provocat-o acasă și cum au supraviețuit cei apropiați?

Antal - Până în 2001 nu știam să fac ou ochi, nu știam să prăjesc nimic. Pur și simplu, după ce am divorțat, am învățat să gătesc de nevoie și a început să îmi placă. Poate și pentru că nu am greșit niciodată o mâncare. Probabil aș da greș cu prăjiturile, de aceea nu fac. Pentru că la prăjituri nu e de talent și inspirație, de lingură, de miros, de gust. E de gramaj, de cântar, de miligram, gram și așa mai departe. Nu vreau așa ceva.

Cătălin - O tocăniță de vită. Din fericire nimeni nu a trecut de prima înghițitură.

Dacă ai putea avea o conversație cu o versiune mai tânără a ta, din ce perioadă a vieții tale ar fi și ce sfat i-ai da?

Antal - 2007, știu exact ce ar trebui să fac dacă m-aș întoarce în timp și ce sfat i-aș da. Uite, aici chiar am ceva de spus. Trăiam cu impresia că în 2007 puteam să fac lucrurile diferit, 2007-2008, în acea perioadă, puteam să fac anumite lucrurile diferit și cu siguranță rezultatul ar fi fost altul. Am gândit chestia asta destul de mult, cred că mă obseda. Și într-o noapte am avut un vis iar visul era în felul următor. E pe bune, nu am spus nimănui acest lucru! Visul era că m-am întors în timp, m-am trezit în 2007, știam foarte clar ce trebuie să fac acum. Și astfel nu mi-am pierdut logodnica, câștigam bine și am investit banii unde trebuie, și așa mai departe. Deci, a fost superb. Ca-n vise! Am ajuns să am fermă de animale așa cum mi-am dorit toată viața, aveam cai. Și într-o dimineață, m-am trezit și mi-am dat seama că lângă mine nu era Ronan, cățelul meu favorit (care s-a stins în realitate). Ronny nu era deloc prezent în visul meu și mi-am dat seama că eu, schimbând viitorul, nu l-am mai avut niciodată pe el. Pentru că pe el l-am luat în 2007, în decembrie, în „compensare” cu ce mi se întâmplase în anul acela. Și atunci am tras concluzia: prefer să nu schimb nimic din ce am făcut în viața asta! Tocmai de aceea, pentru că nu știi pe cine poți pierde din ce ai deja.

Cătălin - Aș vorbi cu Cătălin de la 16 ani și i-aș spune că totul va fi bine, să aibă răbdare și să muncească mult.

Se apropie Crăciunul, iar pentru foarte mulți este cea mai frumoasă perioadă din an. Pentru voi care este sărbătoarea preferată și de ce?

Antal - Urăsc lunile noiembrie-decembrie, organic. Le urăsc din toată ființa mea, nu pentru că sunt sărbătorile astea, ci pentru că presiunea socială este uriașă, pentru că totul se lasă pe ultima sută de metri, și la serviciu, și cu familia, cu toate. Și pentru că este aglomerație în oraș, și pentru că toată lumea este pe grabă, toată lumea este nervoasă, toată lumea este pe fugă, cheltui foarte mulți bani pentru nimic în fond. Le urăsc, sincer! Dacă pot sta acasă să fac zacuscă și pastramă și alte porcării, să îmi văd de viață, fără stresul „decembrist”, e perfect!

Cătălin - Crăciunul, pentru că este momentul unui nou început.

Care e cel mai amuzant sau neașteptat incident de Crăciun pe care l-ați trăit vreodată și pe care l-ați putea povesti cititorilor gazetei?

Antal - Nu mi s-a întâmplat niciun moment amuzant de Crăciun. Din contră! Am avut numai momente nasoale în ultimii 10 ani, din ce îmi aduc aminte.

Cătălin - Am pornit mașina ca să o încălzesc. Eram la Bran. Am închis ușa și s-a încuiat automat. Tata a venit din București cu al doilea rând de chei, dar nu a funcționat. A trebuit să sparg un geam.

?

Cum era Crăciunul în copilăria voastră?

Antal - Aaa, bun, în copilărie! Hai să vă spun cum era de Crăciun în copilărie, și mă refer aici până la 14 ani, când am plecat în armată, la liceul militar. Crăciunul îl făceam la bunici, de fiecare dată, zăpada era cât gardul, dădeai la lopată copil fiind și tu, ca să ajuți bunicul, că obosea. De Crăciun se colinda, te duceai pe la vecini, erai primit cu tot felul de turtă dulce, nuci umplute și alte lucruri de genul ăsta; și se scoteau în stradă în fiecare noapte până de Anul Nou câte 2-3 baloți de paie și li se dădea foc; și se făcea ca un foc de tabără. Era minunat, iar noi ne învârteam în jurul lui și ne bucuram și ne uscam mânușile, șosetele.

Cătălin - Cu zăpadă! 😊)))

?

Care este cel mai frumos cadou pe care l-ați primit de Crăciun?

Antal - Încă îl aștept.

Cătălin - Iubire de la copiii mei.

?

Când spuneți Crăciun spuneți...

Antal - Urăsc Crăciunul, v-am spus?! :))) În primul rând este o sărbătoare inventată, nu are niciun sens, nicio logică, (my pov). Nu e nici religios, nici cu Moș Crăciun roșu, nici că îți coboară pe coș și te obligă să ai șemineu sau sobă, că altfel... Nu, nu, Crăciun nu.

Cătălin - Reflecție, planuri și speranță.

Vă mulțumim că ați acceptat să ne deschideți ușa spre cei care sunteți dincolo de ceea ce se vede în spațiul public și vă mulțumim pentru tot ceea ce faceți pentru Formula 1 în țara noastră, pentru aportul vostru la comunitatea de WhatsApp Formula 1 în România și, nu în ultimul rând, pentru tot sprijinul acordat Gazetei; vă suntem recunoscători.

Vă dorim să aveți sărbători cu bine și cu bucuria lucrurilor pe care le-ați realizat în anul ce aproape s-a încheiat!

Dacă aveți și voi o urare pentru cei ce vor citi acest interviu la dublu, acum e momentul să o faceți.

Antal - Hai să ne întoarcem la vremurile când aveam Formula 1 de Crăciun sau pe 1 ianuarie. Oofffff, cum era! S-a întâmplat, știe oare cineva când s-a întâmplat asta? Uite le-am dat un test cu ocazia asta. În loc de o urare și o bombonică, le-am dat un test. :))) Dar să știți că vă doresc, din tot sufletul, liniște și să fiți în continuare voi și să faceți lucruri care vă plac. Pentru că astea contează în viață!

Cătălin - Vă doresc tuturor să aveți sărbători liniștite și cu suflet curat! Vă mulțumesc tuturor pentru faptul că urmăriți Formula 1 și că ne urmăriți în fiecare weekend. Sper să știți că sunteți extrem de importanți pentru noi și ne auzim în februarie din... Bahrain!

Ho-ho-no: Grinch-ii din F1

de Andreas

Crăciunul este, teoretic, despre bucurie, magie și speranță. Formula 1, la rândul ei, promite spectacol, emoție și momente care rămân în istorie. Dar, din când în când, între două tururi rapide și un podium festiv, apare câte un personaj care parcă a intrat în paddock direct din Whoville, cu misiunea clară de a fura zâmbete, titluri sau nervii fanilor. Acești „Grinchi” ai Formulei 1 nu sunt neapărat răufăcători în sens clasic. Unii sunt decidenți controversați, alții strategii vocali, iar câțiva au transformat haosul în stil personal. Cert este că, prin decizii, declarații sau momente rămase în folclorul sportului, au reușit să fure din strălucirea Marelui Cerc exact atunci când magia părea garantată. În spirit de sărbătoare, și cu un strop de ironie, trecem în revistă câteva dintre personajele care, pentru o parte a fanilor, au fost Grinch-ul perfect: nu cu sacul de cadouri, ci cu regulamentul, microfonul sau influența potrivită la momentul... nepotrivit.

Helmut Marko, Grinch-ul care spune ce gândește

Pentru mulți fani, Helmut Marko este Grinch-ul care apare exact când atmosfera începe să devină prea plăcută. Fostul consilier Red Bull are un talent aparte de a transforma orice subiect într-o declarație tăioasă, spusă fără ocolișuri și fără prea multă grijă pentru sensibilități. Fie că vorbește despre piloți tineri, rivali sau incidente de cursă, Marko pare mereu pregătit să strice puțin

magia. În ochii fanilor, el este personajul care nu crede în povești frumoase, ci doar în rezultate imediate. Entuziasmul pentru un debutant sau un sezon promițător poate dispărea rapid după câteva fraze venite din direcția lui. Tocmai această sinceritate brutală l-a transformat într-un personaj controversat, dar constant prezent în discuții. Helmut Marko nu aduce cadouri și nu caută aplauze. În schimb, aduce realitatea spusă pe șleau, chiar dacă asta înseamnă să mai fure câteva zâmbete din paddock.

MBS, Grinch-ul care a venit cu regulamentul la colindat

Pentru mulți fani, Mohammed Ben Sulayem este Grinch-ul care a intrat în Formula 1 nu ca să aprindă luminițele, ci ca să verifice dacă sunt conforme cu regulamentul FIA. De când a preluat conducerea, paddock-ul a descoperit că nimic nu e prea mic pentru a fi reglementat: de la ce spun piloții, la ce poartă, cum se exprimă și când ar trebui, ideal, să tacă. În imaginația fanilor, Ben Sulayem este personajul care apare fix

când atmosfera devine prea relaxată, cu un reminder prietenos că Formula 1 nu e chiar atât de distractivă pe cât pare. Emoție? Atenție. Spontaneitate? Cu moderație. Declarații sincere? Doar după ce este citit de trei ori regulamentul și eventual aprobate în prealabil. Intenția este, probabil, de a impune ordine și respect. Rezultatul, însă, a fost adesea perceput ca o F1 mai rigidă, mai tăcută și puțin mai puțin... vie. Un Grinch al erei moderne, care nu fură trofee sau titluri, ci mici bucăți din libertatea care făcea Marele Circ să pară, uneori, magic.

Flavio Briatore, Grinch-ul care a citit regulamentul ca pe un ghid opțional

Flavio Briatore este Grinch-ul care nu s-a mulțumit să fure Crăciunul, ci a încercat să-l reprogrameze complet în avantaj propriu. Carismatic, cinic și mereu cu un zâmbet sigur pe el, Briatore a fost personajul care a dus jocurile de culise din Formula 1 la nivel de artă... sau, după caz, de dosar de investigație. Momentul Crashgate a rămas definiția absolută a „fără scrupule”: rezultate influențate deliberat, decizii calculate la sânge și o linie roșie trecută fără ezitare. Pentru fani, el a devenit Grinch-ul care nu doar că strică magia competiției, dar o demontează piesă cu piesă, dacă asta înseamnă un avantaj strategic. Când alții vorbeau despre fair-play, Briatore vorbea despre oportunitate. Și totuși, exact

această lipsă de rușine l-a transformat într-un personaj memorabil. Flavio Briatore nu a fost niciodată interesat să fie iubit; a vrut să câștige, indiferent de preț. Un Grinch pur-sânge, care a demonstrat că, în Formula 1, uneori cel mai mare pericol nu vine din viteză, ci din inteligența folosită fără limite.

Zak Brown, Grinch-ul care mută trofee din birou

Zak Brown este Grinch-ul modern care nu strică magia prin scandal, ci printr-un management prea „eficient” ca să fie confortabil. Zâmbitor, relaxat și mereu cu discursul „corect”, Brown a ajuns să fie văzut ca omul care știe exact când să apese butoanele potrivite în culise, chiar și atunci când asta produce frustrare în rândul fanilor. Senzația care circulă prin comunitate este că Zak Brown e capabil să „fure” un trofeu chiar și de sub nasul propriului pilot, cu un PowerPoint bine făcut, un upgrade sincronizat perfect și o ședință la momentul potrivit. În cazul lui Oscar Piastri, considerat de mulți un talent excepțional și „copilul de aur” al proiectului McLaren, fanii știu că politica, strategiile pe termen lung și calculele de management au cântărit uneori mai mult decât romantismul ideii de campion pur. Percepția contează, iar Zak Brown a devenit pentru o parte a publicului

Grinch-ul care nu vine să-ți ia Crăciunul cu forța, ci te convinge, foarte politicos, că este mai bine pentru toată lumea să-l lase în vitrină, „pentru anul viitor”.

Bernie Ecclestone, Grinch-ul care a pus Crăciunul pe factură

Pentru generații întregi de fani, Bernie Ecclestone a fost Grinch-ul original al Formulei 1, omul care a transformat un sport romantic într-un imperiu extrem de profitabil, în primul rând pentru el. Sub conducerea lui, Formula 1 a crescut spectaculos, dar a făcut-o după o regulă simplă: totul are un preț, iar magia vine după ce se semnează contractul. Pentru unii, Bernie a „furat” Crăciunul ducând F1 în țări fără tradiție, prioritizând banii în fața fanilor și tratând Marele Circ ca pe o afacere personală, nu ca pe un bun comun. Un Grinch clasic, care nu s-a ascuns niciodată: dacă tot lua cadourile, măcar avea decența să recunoască faptul că o face pentru profit.

Michael Masi, Grinch-ul din Abu Dhabi

Pentru mulți fani ai lui Lewis Hamilton, Michael Masi este Grinch-ul care a apărut exact în ultimul tur al sezonului 2021 și a plecat cu sacul plin. Decizia luată în Abu Dhabi, confuză, grăbită și explicată ulterior mai mult prin comunicate decât prin logică sportivă, a rămas în memoria colectivă ca momentul în care regulile au fost... interpretate creativ. Chiar dacă anii au trecut, numele lui Masi continuă să provoace reacții aproape pavloviene. Pentru o parte a fanilor, el este Grinch-ul care a „furat” un al optulea titlu mondial nu prin viteză sau strategie, ci printr-o decizie de cursă care a schimbat istoria sportului într-o singură seară. Un personaj care nu mai apare în paddock, dar care încă reușește să strice atmosfera ori de câte ori Abu Dhabi 2021 este menționat.

Formula 1 nu înseamnă doar campioni și momente perfecte, ci și personaje care, prin decizii sau jocuri de culise, au furat bucuria fanilor. Acești Grinch-i au devenit parte din istoria sportului, demonstrând că, uneori, chiar și cei care strică magia contribuie la intensitatea emoțiilor care definesc Marele Circ. Tu pe cine ai pune pe lista ta de Grinch-i din Formula 1?

14

GAZETA
F1
ROMANIA

Secret Santa în comunitate

Meme-urile săptămânii

orice asemănare cu persoane reale este pur întâmplătoare

În așteptarea noului sezon

MEMBRII
ÎN AȘTEPTARE

I am once again asking
să mă acceptați pe Daily Chat

DAILY CHAT nu e
deschis permanent?

Never has been

MAX A FOST CEL MAI BUN ÎN 2025

NORRIS A STRÂNS
CELE MAI MULTE PUNCTE

CU RACHETA AIA DE
MONOPOST ȘI STROLL' LUA WDC

NORRIS A
STRÂNS CELE
MAI MULTE PUNCTE

LECLERC A FOST MAI BUN CA
NORRIS SEZONUL ACESTA, CHIAR ȘI RUSSELL

Când MBS l-a ciufulit pe Norris:

[Everyone disliked that.]

Un fel de MBS: Jean-Marie Balestre

de Gabi

Jean-Marie Balestre a fost unul dintre cei mai puternici și controversați lideri din istoria Formulei 1. În perioada în care a ocupat funcția de președinte **FIA** (1986-1993), **Balestre** nu a fost un simplu administrator, ci un personaj care a influențat direct soarta campionatelor, relațiile dintre piloți și echipe și direcția politică a sportului.

Balestre credea într-o conducere autoritară și centralizată. Pentru el, **FIA** trebuia să fie o instituție care impune ordine, nu una care negociază sau explică decizii. Acest stil de conducere a fost vizibil în modul în care lua hotărâri rapide, adesea fără consultări largi, și în felul în care își exercita autoritatea asupra comisarilor, echipelor și piloților. Într-o eră în care transparența era limitată, puterea președintelui **FIA** era aproape absolută, iar **Balestre** a profitat din plin de acest lucru. Unul dintre cele mai discutate aspecte ale mandatului său a fost percepția de favoritism național. **Balestre** nu și-a ascuns niciodată simpatia pentru piloții și echipele franceze.

Alain Prost, simbol al succesului francez în **F1**, a fost adesea considerat beneficiarul indirect al deciziilor luate la nivel înalt. Chiar dacă nu toate acuzațiile pot fi demonstrate clar, imaginea unui arbitraj părtinitor s-a consolidat în timp. Această percepție a explodat definitiv după incidentul de la Suzuka, din 1989, când **Ayrton Senna** a fost descalificat în urma coliziunii cu **Prost**. Decizia a fost văzută ca una politică, nu sportivă, și a transformat pe **Balestre** într-un antagonist pentru o mare parte a fanilor **F1**. Pentru mulți, acel moment a demonstrat că, sub conducerea sa, **FIA** nu era doar un arbitru, ci un actor activ în lupta pentru titlu.

Pe lângă conflictele cu **Senna** și **McLaren**, **Balestre** a fost cunoscut pentru aplicarea inconsistentă a regulamentelor. Unele echipe erau sancționate dur pentru abateri minore, în timp ce altele păreau protejate. Această lipsă de uniformitate a subminat încrederea în corectitudinea competiției și a alimentat tensiuni constante în paddock.

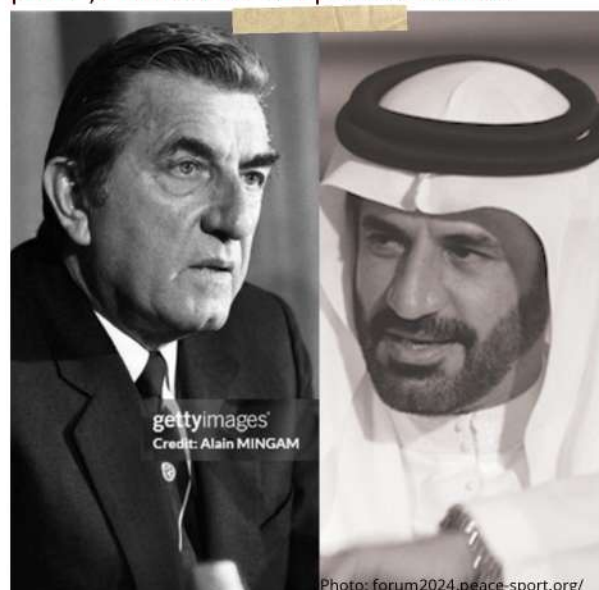
Cu toate că imaginea publică a lui **Jean-Marie Balestre** este dominată de controverse și acuzații de favoritism, mandatul său la conducerea **FIA** a avut și consecințe pozitive majore pentru Formula 1. În anii '80, sportul se afla într-o perioadă de expansiune rapidă, cu echipe tot mai puternice financiar, tehnologii din ce în ce mai complexe și un calendar în continuă creștere. Fără o autoritate centrală solidă, Formula 1 risca să devină un sport haotic, dominat exclusiv de interese comerciale și de puterea echipelor mari.

Balestre a fost unul dintre primii lideri **FIA** care a înțeles că Formula 1 avea nevoie de reguli clare și de o structură instituțională fermă. Sub conducerea sa, regulamentul sportiv și tehnic a devenit mai strict, iar sancțiunile pentru încălcări au fost standardizate. Chiar dacă aplicarea acestora a fost adesea discutabilă, ideea de bază, aceea că nimeni nu este mai presus de regulament a contribuit la profesionalizarea competiției și la reducerea zonelor gri care existau anterior.

Un alt aspect important al mandatului său a fost consolidarea autorității **FIA** în raport cu echipele și cu promotorii comerciali. Înainte de **Balestre**, puterea era fragmentată, iar echipele mari puteau influența regulile sau deciziile în funcție de interese proprii. **Balestre** a impus ideea că **FIA** este organismul suprem de control, capabil să stabilească limite clare în privința siguranței, tehnologiei și comportamentului sportiv. Această centralizare a fost esențială pentru stabilitatea sportului într-o perioadă de creștere accelerată.

Problema majoră a fost însă modul în care această putere a fost exercitată. În ambele cazuri. Atât **Balestre**, cât și **Ben Sulayem** au fost percepuți ca lideri autoritari, luând decizii importante adesea în cercuri restrânse și cu un grad ridicat de influență politică. Lipsa transparenței și impresia că regulile pot fi interpretate în funcție de context sau de persoanele implicate au marcat ambele mandate, deși în epoci diferite.

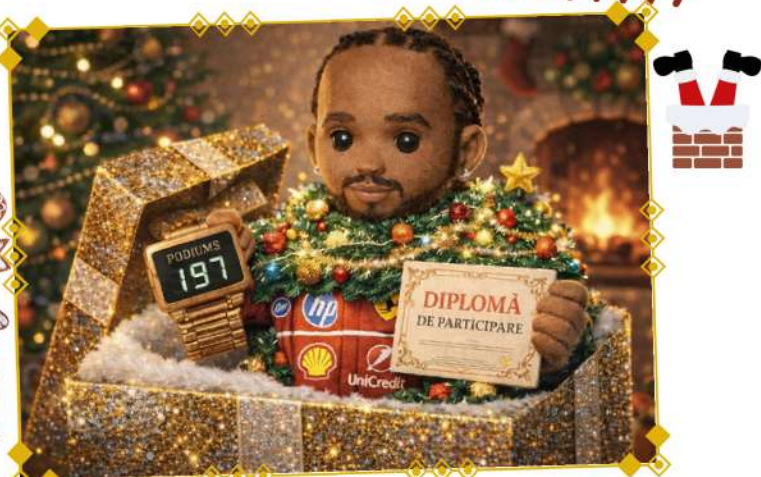
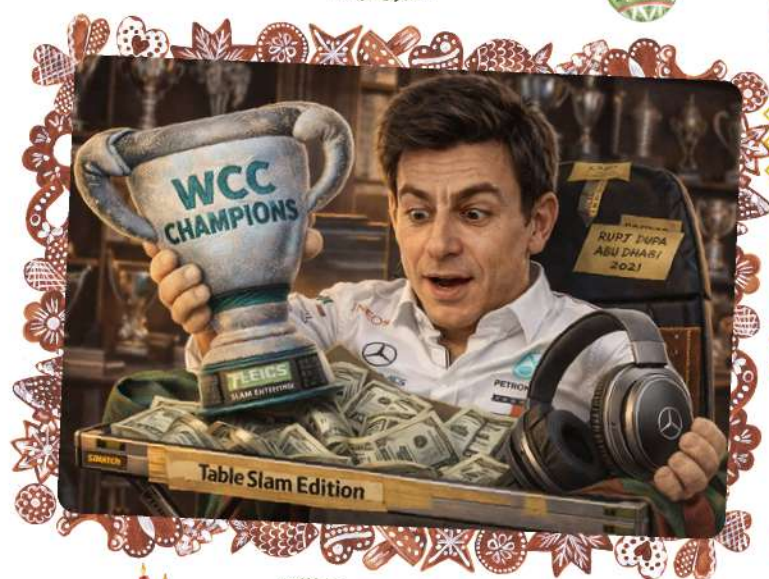
În final, moștenirea ambilor lideri este paradoxală. **Balestre** a pus bazele unei **FIA** puternice, iar **Ben Sulayem** continuă să consolideze autoritatea organizației în era modernă, fără de care Formula 1 nu ar putea funcționa la standardele actuale. În același timp, stilul lor de conducere subliniază cât de important este ca puterea să fie exercitată cu echilibru și transparență, pentru a nu afecta credibilitatea arbitrajului și imaginea sportului. Lecția comună a epocilor **Balestre** și **MBS** nu este doar despre reguli și control, ci despre necesitatea de a limita influența personală într-un sport care pretinde corectitudine, competiție pură și încredere din partea fanilor.

BOX BOXing DAY

de Andreas

MERRY
CHRISTMAS